

Lovas István: Unortodox levél a népszabadságosoknak

2016 november 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mottó: Je suis sajtószabadság – avagy hogyan lehet igazán sikeres lapot indítani

Kollégahölgyek és Kollégaurak,

Bizonyíték, hogy önöket anyagilag támogattam: pár napja kaptam vissza a Magyar Postától 25 ezer forint körüli összeget, miután az önök által rendszerszint?en szeretett Nyugat egyik képvisel?je, osztrák tulajdonosuk, úgy döntött, Népszabadság cím? lapjukat piaci megfontolások miatt megszünteti.

Miután nem eszmetársak, hanem eszmeellenségek voltunk, és emlékezve arra, lapjuk egyetlen könnyet nem morzsolt el, amikor a Horn érában egymás után tették tönkre a 45 év kommunista terror után végre kicsírázó jobboldali sajtótermékeket, valamint tekintettel orosz- és Irán-ellenességükre, az el?fizetésb?l visszakapott összeg nagyobb részét az orosz Lukoil egy kútjánál költöttem el tankolásra, kisebb részét pedig a Kaszpi-tó iráni részér?l származó aprócska üveg Beluga-kaviárra. Amely rózsaszín? buborékocskáinak fogaim közötti kellemes durranásai emlékeztettek rossz helyzetükre.

Id?közben olvastam, hogy önök tárgyalnak egy új tulajdonossal a lap esetleges újraindításáról.

Arra gondoltam, ennek sikeres megvalósítása érekében adhatok néhány jó tanácsot, mert egyedül készített blogomat többen látogatják naponta, mint amennyi az önök 35 ezer körüli példányszáma volt.

Miel?tt egy sikeres nyomtatott lap netán használható receptjére térnék, szeretnék egy téveszmére rávilágítani.

Hazai sajtókörökben is elterjedt az a tévhit – amely nem kis részben kényelmes önigazolásból és a status quo melengetéséb?l fakadó lustaságból is táplálkozik -, hogy az országos politikai napilapok gyalázatosan alacsony példányszámának az oka az egyre szélesebb kör? internetes hírolvasás, és hogy a nyomtatott lapok e példányszámcsökkenése gyorsuló tendencia.

Maga az általános tendencia, azaz a lapok példányszámának csökkenése szerte a világban igaz. De még az is messze nem olyan mértékben van úgy, mint hisszük.

A fejlett világ országaiban számos olyan napilap van, amely az elmúlt két-három évben még növelni is tudta példányszámát. Nem egyszer új megközelítést hozó f?szerkeszt? odahelyezésével.

Ami pedig a példányszámokat illeti, nézzék meg mondjuk Japánt, ahol a nyomtatott lapok teljes példányszáma tavaly 70 millió volt.

Az ötmilliósnál nem sokkal népesebb Norvégia vezet? lapját, az Aftenpostent több mint 200 000 példányban adják el. A 9,5 milliós Svédország két vezet? politikai napilapja együtt fél millió példányban fogy el.

Az 5,5 milliós Finnországban a vezet? finn napilap, a Helsingin Sanomat tavaly 325 000 példányban talált vev?re. Ez „magyarra” fordítva azt jelenti, mintha az önök lapját nagyjából 700 000 példányban vásárolták volna a 35 ezer helyett. Ami az önök esetében inkább 1990-re volt igaz.

A 10 milliós Csehország vezet? lapját, a Mlada Fronta Dnest 220 ezer példányban veszik meg.

A szlovák Pravdát tavaly naponta több mint 61 ezer példányban adták el. A nem egészen 5,5 milliós Szlovákiában. Mellette a Sme napilap 41 ezer példányban kelt el.

Ugye nem mondhatjuk, hogy a felsorolt országokban a lakosság internetellátása rosszabb a miénknél?

Úgyhogy, hölgyeim, uraim, munkára fel!

De ha a régi köt?döttségüknek, bels? kényszereiknek lesznek továbbra is rabjai, az újra indított lapot nem fogják 25 ezernél nagyobb példányszámban sem eladni tudni.

Ezért teljesen új megközelítést ajánlok.

Sziklaszilárd meggy?z?désem, hogy a hazai napilap palettáról hiányzik egy olyan lap, amelyik nem fél semmit?l. Beleértve az univerzális és lokális tabukat. Amelyeknek a pont ezen okokból nyomorúságos példányszámban

megjelen? jobboldali sajtó is a foglya. Nem beszélve arról, hogy ezen utóbbi tudja, a mai kormánypárt messze jobban tart egy jobbról ítéltnek jöv? kritikától vagy kérdést?l, mint egy balliberális oldalról. Csakhogy megengedjek magamnak egy személyesked? jó pofizást is: önök is pontosan tudják, hogy Orbán Viktor ötvenszer hamarabb és többször adna interjút Baló Györgynek, mint mondjuk nekem.

Ha sikeresen akarnak lapot újra indítani, el kellene kerülniük a 26 éve tartó, baloldalinak nevezett, de természetesen balliberális/neoliberális sajtónak a csapdáit, a postást harapó kutya sematikájától kezdve az el?re megjósolható témákon való állandó lovaglásokon át az örökös ellentmondásokig.

Nézzünk példákat ezekre.

Ami a sematizmust illeti, nézzenek – miután távollátók is – például Kína elítélésére Tibet miatt. Hogyne. Kína ellenség. Kommunista diktatúra.

De vajon hányszor olvastunk sajtónkban és így az önök megsz?nt lapjában arról, hogy a demokratikusnak kategorizált India gyarmatán, Kasmírban miként élnek az emberek? Ahol csak júliustól november elejéig 900 embert öltek meg. Mit gondolnak, olvasóik hol élnének szívesebben: tibetiként Tibetben vagy kasmíriként Kasmír India által megszállt területén?

A tibeti szenvedés, a drága jó dalai láma (aki nem egy idézhet? forrás szerint a CIA-val m?ködött együtt) a postást harapó kutya. Kasmír szenvedése a kutyát harapó postás.

Persze tudom, hogy a távoli példák kevéssé érdekesek az olvasók nagy részének.

Úgyhogy ugorjunk közelebb – az ellentmondásokra.

Ki kellene küszöbölniük azt, hogy az egyik oldalon dogmává emelt szenvedélyes követeléseiket egy oldallal kés?bb mintegy feledve, annak ellenkez?jét követelik, éppen olyan dogmatikusan és ég? szenvedéllyel.

Így naponta támadják a Fidesz-kormány „központosításának” megnyilvánulásait. Majd a külpolitikai rovatban imádják a brüsszeli központosítást és minden magyar bokrétát egy minél szorosabb gyepl?j? világkormány alá hajtanának, a minél nagyobb nemzetközi integráció, annál jobb alapon.

Azt is felmondják, idézve f?t-fát, balliberális bogarat, hogy nálunk akkora sajtódiktatúra van, mint Törökországban, Kazahsztánban és Azerbajdzsánban, majd elmennek Lázár János miniszterelnökséget vezet? miniszter sajtótájékoztatójára, aki olyan kedvességgel, el?zékenységgel és humorral válaszol minden kérdésre, mint azt – és ezt 10 éven át tartó brüsszeli tudósítói tapasztalatom alapján mondom – négyszáz brüsszeli bürokrata sem tenné. Vagy négyszáz amerikai külügyi szóviv?.

Nálunk török, kazah és azeri típusú sajtó – és egyéb – diktatúra? Miért er?ltetik ezeket a baromságokat? Hisz csak tegnapel?tt tartóztatták le Kadri Gursel török újságírót –akivel véletlenül kétszer is beszélgettem pár évvel ezel?tt -, és indítottak ellene b?nvádi eljárást terrorizmus elleni váddal, amiért pusztán csak példákkal illusztrálta, milyen durván reagál Erdogan elnök azokkal szemben, akiket cigarettázáson kap. A kazah és azeri sajtóról pedig ne is beszéljünk.

Hol van nálunk sajtódiktatúra? Az ehhez hasonló hazugságokat mondják el külföldi lapoknak dolgozó kollégáiknak, ha magánbeszélgetéseket folytatnak velük, de lapjukban ne említsék ezeket, mert totálisan hiteltelenítik magukat. Nálunk, ahol a Népszabadság nélkül is messze nagyobb példányszámú az ellenzéki országos politikai napilapok összpéldányszáma a kormánybarát lapokénál és ahol az ellenzéki RTL Klub híradójának nézettsége majdnem tízszerese a közszolgálati tévé híradójának?

És ha már Lázár János sajtótájékoztatójáról van szó: kérdezzenek ott olyanokat, amiket egyrészt a jobboldali sajtó nem mer, önök pedig késztetés híján mai állapotukban nem akarnának megtenni. Jelentkezzen egy emberük és tegye fel például azt a kérdést, hogy vajon visszatekintve a kormány által kapott nyugati sajtótámadásokra, megérte-e a holokauszt emlékévre annyi pénzt költeni ahelyett, hogy abból négysávosra b?vítették volna ki a ferihegyi „halálutat”? Például a vizes világbajnokság el?tt? Képzeljék el szegény Lázár János arckifejezését egy ilyen kérdés hallatán, és olvasóik jelent?sen megugrott érdekl?dését a ráadott válaszra.

De betölthetnek a nyugati sajtó szempontjából is „globálisan” úttör? szerepet. Mondjuk úgy, hogy az ötezredik,

szokványos politikusokat populistázó cikkük helyett megvizsgálnák, vajon Obama amerikai elnök nem populista-e, amikor elnökválasztási kampányában azt ígérgette, hogy nem fog szabadkereskedelmi megállapodásokat kötni, most pedig sír-rí, amiért sem a TTP-t, sem a TTIP-et nem sikerült neki tet? alá hozni?

Ugyanúgy, hagyják a kliséembereikkel készült interjúkat, amelyeknek nem csak a kifutását, de már az ötödik sorát is mindenki tudja. Gondolják, ha a történész Ungváry Rudolffal rögzítenek egy újabb interjút, annak nem fog második mondatában felbukkanni a mai kormányra vonatkoztatva a „fasisztoid mutáció” fordulat?

Hagyják már ezeket a mindenr?l Hitler, Weimar, a „történelem legsötétebb periódusa”, stb. jut az eszébe féle emberek napi megszólaltatásait. És ugyanúgy ejtsék a napi rasszista, nacionalista, stb. témákban a publicisztikai zsolozsmákat. Uncsiak. Nagyon uncsiak. Miközben önök a piacból élnek.

Próbálják tudatosítani: a világ tovább ment. E témák már azon szerencsétleneknek is a könyöküknél is rosszabb helyeken jönnek ki, akiket ez a perverz álpárhuzamok elgondolkodásra késztetett az elmúlt két és fél évtizedben.

Helyette legyenek frissek. Menjenek oda például a Madách-téren ingyenlevest osztogató Krisna-tudató hív?khöz, és kérdezzék meg t?lük ismét az egész magyar sajtóban els?ként, nem gondolják-e, hogy inkább Indiában kellene ennivalót osztogatni az ott él?, több száz millió éhez?nek a budapesti politikai bohóckodás helyett?

Ugye értik? Legyenek tárgyilagosak, mint ahogyan a nyugati sajtótermékek mutatják be magukat. Ott egyetlen médium se állítaná be magát ellenzékinek. Csak jobb-, vagy baloldalinak, liberálisnak, és a többi.

Önök nem egyszer nyilatkozták azt, hogy tulajdonosaik soha nem szóltak bele lapjuk szerkesztésébe.

Nos, akkor önök ezek szerint szabadon tették azt, amivel magukra húzták a rolót.

Ennek az iránynak a folytatása helyett tegyenek próbát, hogy kivételesen valóban abból éljenek, amelynek imádatát naponta hangoztatták: a piacból és a piacról. Egyszer?bben szólva: olvasóikból.

Ha ezt valójában megteszik, egyenes az útjuk egy olyan példányszám felé, mint amiket minden csoda nélkül a szomszédos országok napilapjai is elértek.

www.lovasistvan.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló